

Nikdy sám

Alto

Soprano

Víš o mých kro-cích, ať se-dím, ne-bo vsta-nu, a zdál-ky po-znáš, co
Ni - kdy sám, ni - kdy

1. Víš o mých krocích, ať sedím, nebo vstanu, a zdálky poznáš, co v plánu teď mám. Všechny mé stezky, i tajné jsou ti známy, i slova v myšlenkách.

2. Sevřels mě zředu, a sevřel jsi mě vzadu, na mém rameni spočine tvá dlaň. Nad mé chápání je jak to všechno zvládneš, že se mnou zůstáváš.

3. Na cestě k nebi, tam Duch tvůj něžně vane, také v podsvětí můžeš mít svůj stan. I kdybych vzlétl na křídlech jitřní záře, tvou ruku blízko mám.

4. Když přijde tma, lidem pohasnou oči, přikryje všechno jak tušový háv, tam září světlo, ó jaké září světlo, vždyť ty jsi se mnou v tmách.

A

S

v plá-nu teď mám. — Vše-chny mé stez-ky, i taj-né jsou ti zná-my,
sám, — ni - - - kdy sám, — já

5. Ty jsi to byl, kdo utkal jsi mě v matce, a každou kost jsi dopředu znal, ze všech mých dnů, i když tu žiji krátce, dopředu zápis máš.

6. Ó, jak si vážím divů, které konáš, víc, nežli písku, víc než hvězd jich máš, po procitnutí, když slunce ven zavoláš, hned tebe vyhledám.

7. Kéž bys, ó Bože, vymýtil zlo zpod nebe, a nejdřív to, co zbožný má háv. Se všemi lidmi, co nenávidí tebe, se setkal na kolenách.

8. Zkoumej mě, Bože, ty znáš mé srdce černé, uklidňuj mě, když ho neklidné mám. Sleduj mé nohy, jen ať jdou pěkně rovně, cestou věčnosti dál.

A

S

i slo-va v my šlen - kách. —
ne-bu-du - ni - kdy sám. —